

Čís. 6002.

Vzdal-li se žalobce v žalobě, zadané na okresním soudě, pohledávky, pokud převyšovala 5.000 Kč, jest pro žalobu věcně příslušným okresní soud.

(Rozh. ze dne 5. května 1926, R I 332/26.)

Žalobu o zaplacení provise zadal žalobce na okresním soudě a vzdal se v odstavci VIII. žaloby své pohledávky, pokud převyšovala 5.000 Kč. K námitce věcné nepřislusnosti soud první stolice žalobu odmítl, rekursní soud zamítl námitku věcné nepřislusnosti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Stěžovatel přehlíží, že se žalobce vzdal již v žalobě té části své provisní pohledávky, která převyšuje 5.000 Kč, což vyslovil jasně v VIII. odstavci žaloby, v němž prohlásil, že se za účelem přivedení příslusnosti okresního soudu vzdává, uznáv v odstavci VII. žaloby snížení své provisní pohledávky na 5.786 Kč, i těchto 786 Kč, takže jeho úhrnná pohledávka činí 5.000 Kč. Okolnosti, které ho k tomu přiměly, způsob, jakým tak učinil, a zejména hmotněprávní stránka tohoto způsobu, jsou pro věc nerozhodny, podstatno je, že vzdav se většího penize nad 5.000 Kč, uznal závazně, že jeho provisní pohledávka činí jen 5.000 Kč. Tím, že se žalobce zřekl svého nároku nad 5.000 Kč, nastaly podle §u 237 čtvrtý odstavec c. ř. s. také ty účinky, že ohledně řečeného penize vyššího žaloba už podána býti nemůže, že žalovaný zbytek už není součástí dřívější větší pohledávky, nýbrž je podle stavu žaloby (§ 41 j. n.) při posuzování věcné příslusnosti jedině v úvalu přicházejícím pohledávkovým penizem. Bez závažnosti je při tom hmotněprávní učin vzdání, pokud jde o otázku, jaký význam má jednostranné, druhou stranou nepřijaté vzdání. Postačí po procesuální stránce, že žaloba ohledně penize, jehož se žalobce zřekl, nemůže už býti podána, takže nemůže dojíti k novému uplatňování části jedné a téže pohledávky, tedy k tomu, čemu má býti zabráněno předpisem § 55 j. n.

Čís. 6003.

Exekuce na základě říšsko-německých exekučních titulů.

Není třeba, by k exekučnímu návrhu byl připojen průkaz o obeslání dlužníka před říšsko-německý (bursovni) soud, pakli jest z důvodů exekučního titulu zřejmo, že se dlužník účastnil řízení. Vzájemnost, zaručená vyhláškou ze dne 25. června 1924, čís. 131 sb. z. a n. není závislá na provedení delibačního řízení v tuzemsku. Námitku, že zde nebylo rozhodčí smlouvy, nelze uplatňovati rekurse, nýbrž odporem.

(Rozh. ze dne 5. května 1926, R I 369/26.)